

Chord Hugo TT

De Overtreffende Trap

Chord Hugo TT

Begin 2015 bracht Chord Electronics de Hugo TT da-converter en hoofdtelefoonversterker op de markt, de grote broer van de toen al legendarische Chord Hugo. De Hugo TT (wat staat voor Table Top) is een fraai vormgegeven apparaat met het formaat van een flinke paperback, dat weliswaar voorzien is van een accu maar zich nadrukkelijk profileert als een converter-voor-thuis. Hoe zou die zich dan klankmatig verhouden tot de al verbluffend goede Hugo?

CHORD HUGO TT

Chord Hugo

Wie mijn [review](#) van de Chord Hugo er nog eens op naslaat zal merken dat ik zéér enthousiast was over de muzikale prestaties van die portable da-converter annex hoofdtelefoonversterker. Sterker nog, ik kan in die prijsklasse nog steeds geen converter noemen die mij zo rechtstreeks tot het hart spreekt. Toch was er - overigens niet in mijn review vermeld - wel wat milde kritiek te verzinnen. De Hugo is, hoe je het ook wendt of keert, een dualistisch apparaat: het is een converter én hoofdtelefoonversterker. En daarnaast moest hij ook nog eens draagbaar zijn. Of 'verplaatsbaar', zoals ik het zelf liever omschrijf. Dat laatste bracht de nodige compromissen in de afmeting van de behuizing, die op hun beurt weer voor wat beperkingen in connectiviteit zorgden. Zo beschikt de Hugo niet over een normaal formaat USB ingang, hoewel dat toch de belangrijkste aansluiting is die er op zit, en dan is het ook nog eens een Micro-USB, wat voor de perfectionist toch eni-

ge beperking geeft binnen het assortiment van betere USB kabels. De analoge uitgang is weliswaar met full-size rca-pluggen uitgevoerd, maar die liggen in verband met de vormgeving verdiept in de smalle zijde van het apparaat, wat het lastig maakt om interlinks met dikke rca-pluggen te gebruiken. Nu is het net of er heel wat niet deugt aan de Hugo, maar dat is natuurlijk niet zo. Alleen...als je dan toch op dat niveau van geluidskwaliteit bezigt bent, dan zou het - al was het maar gevoelsmatig - toch prettig zijn als bepaalde zaken wat robuuster uitgevoerd waren. Enter Hugo TT.

FPGA chip

De TT werkt met dezelfde programmeerbare FPGA chip als de Hugo (en de Mojo) waarin de door Chord zelf ontwikkelde code voor de da-conversie is geprogrammeerd. Dat levert een unieke converter op die met name op het gebied van ruis en vervorming waardes haalt die geen enkele andere fabrikant van traditionele converterchips zelfs maar weet te benaderen. En wat is er allemaal nog meer anders? Wel, allereerst de écht gebalanceerde XLR-uitgangen, de toegevoegde coaxiale BNC-ingang en de full size USB-ingangen. Verder is de accu dubbel zo groot (en wordt hij in de TT ondersteund door een 'supercapacitor' van 10 miljoen uF) en hij dient in principe echt als voedingsbuffer die een zeer constante en brandschone stroom levert aan de schakeling. Ook heeft de TT een alfanumeriek LED display en een afstandsbediening voor bronkeuze en volume. Ook heeft de Hugo TT alle aansluitingen - behalve die voor de hoofdtelefoons - keurig aan één kant zitten (de achterkant, obviously...), wat de plaatsing in een audiomeubel aanzienlijk vereenvoudigt.

Luisteren naar de Hugo TT

Tijdens de definitieve luistersessie voor deze review werd de Hugo TT op de Mac mini (met Audirvana+ en JRiver als streamer van dienst) aangesloten met een AudioQuest Carbon USB en een set AudioQuest Yukon analoge interlinks. Er werd gebruik gemaakt van twee verschillende stukken muziek. Allereerst de track We Can Still Learn van Kuba (op het album Free Ranger), en de track Battalia van het prachtige album Baroque Splendor, waarop Jordi Savall met zijn ensemble werken uitvoert van Heinrich Biber. Ik heb de Hugo TT natuurlijk vooral beluisterd naast de Hugo, maar aan het begin ook de flink goedkopere stationaire Chord 2Qute da-converter meegenomen in het vergelijk, omdat die qua schakeling vrijwel hetzelfde is opgebouwd maar bijvoorbeeld geen accu bevat. Het vergelijk tussen de 2Qute en de Hugo TT was qua prijs natuurlijk nogal scheef, maar het verschil was dan ook bizar groot. Er was zóveel meer ruimtelijkheid, rust, detail en autori-

teit dat het me in eerste instantie niet echt opviel dat de 2Qute ook nog minimaal anders van karakter is. Dat had ik bij het vergelijk met de Hugo trouwens al eerder opgemerkt. Dat 'buisachtige' waar ik bij de Hugo zo verliefd op was geworden zat er opnieuw gewoon niet in. Daardoor zou je kunnen zeggen dat de 2Qute wat moderner en meer 'matter-of-fact' klinkt, maar ik wil hem niet tekort doen. De 2Qute is voor zijn geld een waanzinnige DAC. Punt uit. Maar goed, de Hugo-tak van de familie heeft dus definitief een ander karakter. Daar maar op doorgepakt dus.

En ik hoefde na het overschakelen van de Hugo naar de Hugo TT niet lang te luisteren om te horen dat de Hugo TT weliswaar uit hetzelfde hout gesneden is, maar dat hij werkelijk op alle fronten superieur was aan zijn kleinere broertje. Gezien zijn meer dan dubbele prijs mag je ook wel wat verwachten, maar de wet van de afnemende meeropbrengst die in de hifi dicteert dat je boven een bepaald niveau echt véél moet investeren voor een relatief kleine verbetering lijkt geen vat te hebben op deze serie da-converters van Chord. De Hugo TT bood nog eens flink wat meer ruimtelijkheid, en de

verbetering in de focus van de plaatsing was bijna schokkend. De weergave van hoge tonen en details was uitbundig in hoeveelheid, maar brandschoon en zijdezacht. Het milde buisachtige deed weer van zich spreken. Net als het laag overigens. De 2Qute leek een tandje preciezer, maar miste de warme kleurenrijkdom die de Hugo en de TT wél bieden. Dat je bij staccato gespeelde kickdrums (zoals in elektronische dansmuziek) een heel klein beetje prijsgeeft aan strakheid vond ik persoonlijk geen probleem. Het gaat om zeer kleine verschillen en de timing van beide converters is sowieso vrijwel perfect, dus maakte het minder uit dan je op basis van mijn beschrijving zou kunnen denken. Bij de muziek van Jordi Savall en Heinrich Biber klonk de Hugo TT dan weer aanzienlijk analoger dan de 2Qute, en ten opzichte van de Hugo bood hij nog mooiere klankkleuren en een wat rondere dynamiek met (dat lijkt een tegenstelling) méér kracht. De muziek was minder 'aangezet', had nóg meer rust en liet daardoor op een zeer organische manier nóg meer natuurlijke details horen. Zo was de galm van de kerk waarin het album van Savall is opgenomen met de Hugo TT mooier dan ik ooit gehoord had. Het gevoel van 'erbij zijn' was enorm, het geluid omarmde me en ik kon heerlijk wegzakken in een roze wolk van luistergenot.

Tsja...

Het is soms best ingewikkeld om een conclusie te formuleren die rekening houdt met alle facetten van het daarvoor besprokene, maar bij de Hugo TT kan ik eigenlijk zeer kort zijn. Ondanks zijn niet malse prijs vind ik het een dot van een dac. Als ik de kleinere Hugo al ronduit muzikaal durf te noemen moet ik voor de Hugo TT dus een overtreffende trap verzinnen. En dat valt taalkundig niet mee bij de absolute vaststelling 'muzikaal'. Dus bezondig ik me bij hoge uitzondering nog maar eens aan het linguïstisch nogal suspecte fenomeen van 'de hyperbool'. Ik kan namelijk niet anders. Het is dan ook uitsluitend omdat ik sinds de periode waarin de luistersessie van de Hugo TT plaatsvond ook nog heb mogen kennismaken met de nieuwe top-DAC van Chord, de DAVE, dat ik de Hugo TT het predicaat Supermuzikaal opspeld. En alleen omdat het ultieme 'Ultramuzikaal' sinds het beluisteren van de DAVE al bezet is...

Extra informatie

Voor meer informatie en prijzen over de beschreven Chord Hugo TT, zie onze webwinkel:

Chord Hugo TT

Spotify

Kuba - Free Ranger
Jordi Savall - Biber: Baroque Splendor

Tidal

Kuba - Free Ranger
Jordi Savall - Biber: Baroque Splendor

art`s excellence

© 2016 art`s excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art`s excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.